Women's Songs

Kadya Molodowsky

For poor brides who were servant girls,
Mother Sarah taps sparkling wine
from dark barrels and pitchers.
She who is destined to have a full pitcher,
to her, Mother Sarah carries it with both hands;
and she who given a small goblet
has Mother Sarah's tears that fall into it.
And to the street girls
dreaming of white wedding shoes,
Mother Sarah brings clear honey
on tiny trays
to their tired mouths.
To poor brides of noble birth,
ashamed to lay their trousseau of patches
under their mother-in-law's eye,
Mother Rebecca brings camels
heaped with white linen.
And when darkness spreads out around them
and all he camels kneel down to rest,
Mother Rebecca measures out ell after ell of linen
from the rings of her hand
to her golden bracelet.
For those whose eyes are weary
from gazing after every neighborhood child
and whose hands are thing from longing
for a small soft body
and a cradle's rocking,
Mother Rachel brings healing leaves
from faraway mountains,
and comforts them with a kind word,
at any hour God may open the closed womb.
To those who weep at night on lonely beds
and have no one to bring their grief to,
murmuring to themselves with burnt lips,
to them Mother Leah comes softly
and covers their eyes with her pale hands.

פֿאַר כּלות אָרעמע וואָס זענען דינסטמיידלעך געווען,
צאַפּט די מוטער שׂרה פֿון פֿעסער טונקעלע
און קרוגן פֿינקלדיקן ווײַן.
וועמען ס׳איז אַ פֿולער קרוג באַשערט,
טראָגט די מוטער שׂרה אים מיט בײדע הענט,
און וועמען ס׳איז באַשערט אַ בעכערל אַ קליינס
פֿאַלט דער מוטער שׂרהס טרער אין אים אַרײַן.
און פֿאַר גאַסן־מיידלעך
ווען ווײַסע חופּה־שיכלעך חלומען זיך זיי,
טראָגט די מוטער שׂרה האָניק לויטערן,
אויף קליינע טעצעלעך,
צו זייער מידן מויל.
פֿאַר כּלות אָרעמע פֿון אַ מיוחסדיקן שטאַם
וואָס שעמען זיך דאָס אויסגעלאַטעטע וועש
ברענגען צו דער שוויגער פֿאַרן אויג,
פֿירט די מוטער רבֿקה קעמלען אָנגעלאָדענע
מיט ווײַסן לײַוונט — לײַן.
און ווען די פֿינצטערניש שפּרייט אויס זיך פֿאַר די פֿיס,
און ס׳קניִען אַלע קעמלען צו דער ערד צו רו
מעסט די מוטער רבֿקה לײַוונט איל נאָך איל
פֿון די פֿינגערלעך פֿון האַנט
ביזן גאָלדענעם בראַסלעט.
פֿאַר די וואָס האָבן מידע אויגן
פֿון נאָכקוקן נאָך יעדן שכנותדיקן קינד,
און דאַרע הענט פֿון גאַרן
נאָך אַ קליינעם קערפּערל אַ ווייכס
און נאָך אַ וויגן פֿון אַ וויג,
ברענגט די מוטער רחל היילונגסבלעטער
אויסגעפֿונענע אויף ווײַטע בערג,
און טרייסט זיי מיט אַ שטילן וואָרט,
ס׳קאָן יעדע שעה גאָט עפֿענען דאָס צוגעמאַכטע טראַכט.
צו די וואָס וויינען אין די נעכט אויף איינזאַמע געלעגערס,
און האָבן ניט פֿאַר וועמען ברענגען זייער צער
רעדן זיי מיט אויסגעברענטע ליפּן צו זיך אַליין,
צו זיי קומט שטיל די מוטער לאה
האַלט בײדע אויגן מיט די בלייכע הענט פֿאַרשטעלט.
1924

Each of the biblical matriarchs—Sarah, Rebecca, Rachel, and Leah—is associated in popular legend with the blessings appropriate to her role in the text.

From The Penguin Book of Modern Yiddish Verse

From *Women's Songs* by Kadya Molodowsky

For poor brides who were servant girls,
Mother Sarah taps sparkling wine
from dark barrels and pitchers.
She who is destined to have a full pitcher,
to her, Mother Sarah carries it with both hands;
and she who is given only a small goblet
has Mother Sarah's tears that fall into it.
And to the street girls
dreaming of white wedding shoes,

פֿאַר כּלות אָרעמע וואָס זענען דינסטמיידלעך געווען,
צאַפּט די מוטער שרה פֿון פֿעסער טונקעלע
און קרוגן פֿינקלדיקן ווײַן.
וועמען ס'איז אַ פֿולער קרוג באַשערט,
טראָגט די מוטער שרה אים מיט בײדע הענט,
און וועמען ס'איז באַשערט אַ בעכערל אַ קלײנס
פֿאַלט דער מוטער שרהס טרער אין אים אַרײַן.
און פֿאַר גאַסן־מיידלעך
וועז ווײַסע חופּה־שיכלעך חלומען זיך זיי,

Mother Sarah brings clear honey
on tiny trays
to their tired mouths.
To poor brides of noble birth,
ashamed to lay their trousseau of patches
under their mother-in-law's eye,
Mother Rebecca brings camels
heaped with white linen.
And when darkness spreads out around them
and all the camels kneel down to rest,
Mother Rebecca measures out ell after ell of linen
from the rings of her hand
to her golden bracelet.
For those whose eyes are weary
from gazing after every neighborhood child
and whose hands are thin from longing
for a small soft body
and a cradle's rocking,
Mother Rachel brings healing leaves
from faraway mountains,
and comforts them with a kind word,
at any hour God may open the closed womb.
To those who weep at night on lonely beds
and have no one to bring their grief to,
murmuring to themselves with burnt lips,
to them Mother Leah comes softly
and covers their eyes with her pale hands.
1924

Irving Feldman

טראָגט די מוטער שרה האָניק לויטערן,
אויף קליינע טעצעלעך,
צו זייער מידן מויל.
פֿאַר כּלות אָרעמע פֿון אַ מיוחסדיקן שטאַם
וואָס שעמען זיך דאָס אויסגעלאַטעטע וועש
ברענגען צו דער שוויגער פֿאַרן אויג,
פֿירט די מוטער רבֿקה קעמלען אָנגעלאָדענע
מיט ווײַסן לײַוונט — לײַן.
און ווען די פֿינצטערניש שפּרייט אויס זיך פֿאַר די פֿיס,
און ס'קניִען אַלע קעמלען צו דער ערד צו רו
מעסט די מוטער רבֿקה לײַוונט אייל נאָך אייל
פֿון די פֿינגערלעך פֿון האַנט
ביזן גאָלדענעם בראַסלעט.
פֿאַר די וואָס האָבן מידע אויגן
פֿון נאָכקוקן נאָך יעדן שכנותדיקן קינד,
און דאַרע הענט פֿון גאַרן
נאָך אַ קליינעם קערפּערל אַ ווייכס
און נאָך אַ וויגן פֿון אַ וויג,
ברענגט די מוטער רחל היילונגסבלעטער
אויסגעפֿונענע אויף ווײַטע בערג,
און טרייסט זיי מיט אַ שטילן וואָרט,
ס'קאָן יעדע שעה גאָט עפֿענען דאָס צוגעמאַכטע טראַכט.
צו די וואָס וויינען אין די נעכט אויף איינזאַמע געלעגערס,
און האָבן ניט פֿאַר וועמען ברענגען זייער צער
רעדן זיי מיט אויסגעברענטע ליפּן צו זיך אַליין,
צו זיי קומט שטיל די מוטער לאה
האַלט ביידע אויגן מיט די בלייכע הענט פֿאַרשטעלט.
1924